

*32. Девер и девојка.*

Босиљак је сићана травица,  
По њој шеће девер и снашица,  
Девер снаји тихо проговара:  
Ој сунашце румена ружице,  
Ода шта си румена и бела?  
Сна' деверу тихо одговара:  
Ој девере мој златни пртене,  
Ода шта сам румена и бела,  
Моја мајка рано урадила  
И отишла у зелену бању,  
И набрала румене ружице,  
С ружице сам лице умивала  
Од тога сам румена и бела.

*33. Бад се у цркву илази.*

Девер девојку води за руку,  
Девер је води, она се моли:  
Девере, мој девере, остави мене,  
Остави мене код моје мајке,  
Боже, мој Боже, продужи данке  
Продужи данке, док сам код мајке!